

BRÄNNSÅR, n. 5. Sår, tillkommet genom bränning.

BRÄNNSÅRSPOMADA, f. 1. En sort pomada, som nyttjas att hela brännsår.

BRÄNNSÅRSSALVA, f. 1. Se *Brännsalva*.

BRÄNNTORF, m. 3. sing. Fossilt bränsle, som erhålles ur torfmossor och är bildadt af växtlemningar.

BRÄNNUGN, m. 2. Ugn, hvori genom bränning med eld något beredes, t. ex. tegel.

BRÄNNVABEL, m. 2. pl. — *vablar*. (nat. hist.) Se *Manet*.

BRÄNNVED, m. 2. sing. Ved, som användes till bränsle. Brukas vanligtvis i förkortad form: Ved.

BRÄNNVIDD, f. 3. (opt.) Brännpunktens afstånd ifrån medelpunkten af ett brännglas eller en brännspegel.

BRÄNNVIN ell. **BRÄNVIN**, n. 5. En blandning af alkohol och vatten, erhållen genom vinjäsning hos något jäsning underkastadt ämne. B. tillverkas i allmänhet af säd eller potates, men äfven af vin, då det kallas *Franskt Brännvin*. Bildar sammansättningarna: Sädesbrännvin, Potatesbrännvin. — *Ss. B-sförsäljare, -försäljning*, m. fl.

Anm. Hette ursprungligen *Brennvin*, hvarföre *Brännvin* är ett riktigare skriftsätt än *Bränvin*, ehuru det sednare allmännare brukas, och dermed öfverensstämmer äfven analogien i alla öfriga sammansättningsord af Bränna.

BRÄNNVINSADVOKAT, - - - - - åt, m. 3. (fam. föraktl.) Advokat, som utan betänkande åtager sig hvilken sak som helst, om än aldrig så orättfärdig, och genom krångel och lagvrängning söker vinna processen. [Bränvinsadvocat.]

BRÄNNVINSBAD, n. 5. Ett slags ångbad, då den sjukes kropp omgifves af ångorna från brinnande brännvin.

BRÄNNVINSBRÄNNARE, m. 5. En, som tillverkar brännvin. — Ordet brukas äfven stundom i samma mening som Brännmästare.

BRÄNNVINSBRÄNNERI, n. 3. 1) Inrättning, med tillhörande redskap, för brännvinstillverkning. — 2) Hus, ställe, der brännvin tillverkas. — Ordet förkortas vanligtvis i allmänt tal till Bränneri.

BRÄNNVINSBRÄNNING, f. 2. Tillverkning af brännvin.

BRÄNNVINSBRÄNNINGS-FÖRBUD, n. 5. Af en regering utfärdadt förbud emot brännvinsbränning.

BRÄNNVINSBRÄNNINGS-FÖRORDNING, f. 2. Förordning rörande brännvinsbränningen och dermed sammanhängande ämnen.

BRÄNNVINSFAT, n. 5. 1) Fat (laggkär), som begagnas att deruti förvara brännvin. — 2) Sådant laggkär, fylldt med brännvin.

BRÄNNVINSFINNE, m. 2. pl. — *finnar*. Sägges om finnar af elakartadt slag, som ofta slå ut på fyllhundars ansigten.

BRÄNNVINSFISKAL, - - fiskål, m. 3. Kronotjensteman, hvilken det tillhör att åtala förbrytelse emot en brännvinsbrännings-förordning.

BRÄNNVINSFLASKA, f. 1. 1) Flaska af glas, tenn eller koppar, att deri förvara brännvin. — 2) En sådan, fylldt med brännvin. I obestämd form säges hellre: *Flaska brännvin*.

BRÄNNVINSFYSIONOMI, - - fyschånåmi', f. 3. (fam.) Rödrusigt, kopparrött, med brännvinsfinnar och karbunklar beprydt ansigte, som vittnar, att dess ägare är en drinkare. [- - physionomi.]

BRÄNNVINSGLAS, n. 5. Glas, som begagnas, då man super brännvin, vanligtvis i form af en upp och nedvänd kon med fot under. För att beteckna ett sådant, fylldt med brännvin, säges: *Ett glas brännvin*.

BRÄNNVINSKAGGE, m. 2. pl. — *kaggar*. 1) Kagge, sådan som brukas att deri förvara brännvin. — 2) En sådan, fylldt med brännvin. I obestämd form säges oftare: *Kagge brännvin*.

BRÄNNVINSKROG, m. 2. Krog, der brännvin utminuterar.

BRÄNNVINSLAGER, n. 5. Större, upplagdt förråd af brännvin. Brukas vanligtvis i handelsstil.

BRÄNNVINSMINUTERING, f. 2. Försäljning af brännvin i minut.

BRÄNNVINSNÄSA, f. 1. (fam. skämtv.) Kopparröd, karbunkelprydd näsa, sådan som fyllhundar ofta hafva.

BRÄNNVINSPANNA, f. 1. Stor panna af jern, som användes vid bränvinsbränning, bestående af tre delar, näml.: sjelfva pannan, bröstet (ett med håll försedt lock, som antingen är fast eller löst), och hatten, hvars nedra, mot bröstets öppning svarande del kallas hals.

BRÄNNVINSPIPA, f. 1. Rör, som leder ångorna från hatten af en brännvinspanna till kylredskapen.

BRÄNNVINSPROFVARE, m. 5. Graderadt instrument att finna brännvins specifika vikt. Dessamma som Areometer. Kallas äfven Alkoholometer.

BRÄNNVINSPUNSCH, m. 3. Punsch, tillagad af brännvin.

BRÄNNVINSUP, m. 2. Så mycket brännvin, som innehålles i ett brännvinsglas. Vanligare säges: *Sup brännvin* eller blott *Sup*.

BRÄNNVINSSTÄMMA, f. 1. Hes och hväsande röst, sådan man ofta finner hos starka brännvinsupare.

BRÄNNVINSSUPANDE, n. 4. 1) Förtärande af brännvin. — 2) Vanan att supa brännvin.

BRÄNNVINSUPARE, m. 5. En, som är van att förtära brännvin.

BRÄNNVINSÄTTIKA, f. 1. Ättika, som tillverkas af brännvin.

BRÄNNÅLDER, m. 2. sing. Den äldre tid af människoslägtets tillvaro, då man plögade bränna de döda. Brukas endast i definit form, och i motsats till Högåldern.

BRÄNNÄMNE, n. 4. Se *Phlogiston*.

BRÄNNÖRT, f. 3. Örten *Clematis flammula*.

BRÄNSLE, n. 4. Hvad som i allmänhet användes att elda med, såsom ved, kol, torf, m. m.

BRÄNVIN, se *Brännvin*.

BRÄSMA, f. 1. Örtslägdet *Cardamine*, hörande till klassen *Tetradynamia* och ordningen *Längskidade*.

BRÄSMAGRÄS, n. 5. Benämning i Vestergötland på Ångräsma eller Ångkrasse. *Cardamine pratensis*.

BRÄSSOR, f. 1. pl. (bot.) Se *Renfana*.

BRÄTTE, n. 4. (af det gamla ordet *Brätta*, vika, böja) Den ut- eller uppvikta kanten nedomkring på en hatt.

BRÖD, n. 5. 1) Födoämne, som erhålles, då sädesmjöl och vatten knådas med jäst, bringas i jäsning och bakas (gräddas) i ugnshetta. *Fänt, groft, hårdt, mjukt, färskt, gammalt b. Vål, illa jäst, degigt b. Hembakadt b.*, sådant som bakas hemma i hushållen, i motsats till Bagarbröd. *Kronans b.*, groft bröd, som kronan låter baka åt gemenskapen vid arméen och flottan.